

İSLAMDA EMEK, BARIŞ VE ADALET

HDP

Halklar ve İnançlar
Komisyonu

İSLAMDA EMEK, BARIŞ VE ADALET

HDP

Partimiz, üzerinde bulunduğumuz topraklarda yaşayan tüm halkların toplumsal ve tarihsel dokusuna aykırı olan tekçi, inkârcı, asimilasyoncu egemenlik sistemine karşı, tüm halkların, kimliklerin, dillerin, kültürlerin, inançların eşitliğini, özgürce yaşamasını ve kendisini geliştirmesini savunur.

HDP, inanç sembolleri üzerindeki her türlü baskıya son verilmesini, inanç ve ibadetin inananların vicdanına bırakılmasını savunur.

Partimiz, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması, inanan ve inanmayan tüm kimliklerin kendilerini özgürce ifade etmelerinin olanaklarının yaratılması, eşitlik ve özgürlük kapsamlı bir laiklik için mücadele eder. Bu tutum aynı zamanda Müslümanların da inançlarının devlet tekeline kurtarılması, özgürleşmesi ve kendi inançlarını istedikleri gibi yaşamaları için mücadele anlamına gelir.

Parti Programından

HDP

İnsanlık aleminde barış, adalet, emek ve özgürlük arayışı tarihin hiçbir döneminde bitmemiştir. Tarih bunlar gerçekleşsin diye mücadele edenler ve direnenlerle doludur. Mezopotamya-Akdeniz havzası ve Anadolu coğrafyası çoğumuzun çok yakından tanıdığı peygamberlerin mücadelesine tanıklık etmiştir. Hz. İbrahim'den Hz. Muhammed'e kadar gelen süreçte, peygamberlerin ve onların yolundan gidenlerin barış, adalet, emek ve özgürlük için birçok sıkıntıya katlandıkları, nice fedakarlıklar yaptıklarının bilgisine sahibiz.

Çağımızda barış, adalet, emek ve özgürlük söylemleri 12 Temel İnsan Hakları Belgesi çerçevesinde ele alınmaktadır. Bu belgeleri incelediğimizde eski çağlarda peygamberler tarafından getirilen vahiy metinleri ile amaç ve değer bakımından ortak noktaları olduğunu görmekteyiz. Örneğin Tevrat, İncil ve Kur'an başta olmak üzere, tüm dini metinler ve inançlar emeğin kutsal bir değer, barış ve adaletin Allah'ın en baş emri olduğunu söyler. Mesela Kur'an'da *"İnsan için emeğinden başkası yoktur"* denilerek emek yegâne insani değer olarak ilan edilir. **Buna göre emek/alın teri; insanın en büyük değeri olarak tarif edilir.**

Keza adalet şaşmaz bir şekilde Kur'an'ın en temel emridir. Her hafta Cuma hutbesinde şu ayet okunur; *"Allah size adaleti, iyilik yapmayı, en yakınınızdan başlayarak yardım etmeyi emreder, çirkin davranışları, kötülük etmeyi ve zorbalığı da yasaklar. Umulur ki öğüt alırsınız."* Yine Kur'an Mekke'de ilk olarak *"Kölelere özgürlük"* çağrısıyla başlamış, köle ile efendi arasındaki mesafeyi kapatarak, haklarını hür insanlarla eşit hale getirmesinin mücadelesini başlatmıştır.

İnsanların yaşam hakkı ile birlikte şeref ve haysiyetleri korunsun diye tüm dinler ve inançlarda öldürmek, çalmak, iftira atmak haram kılınmıştır. Herkesin zarar görmeme, zarar görmüşse tazmin ettirme, iftiraya uğramama, emeğini, kişiliğini, ailesini, anadilini, kültürünü, yurdunu ve halkının varlığını koruması, tüm kutsal kitaplarda teminat altına alınmıştır. Ancak bunların metinlerde güvence altında alınması ne yazık ki yeterli olmamıştır. Bu haklar için çaba sarf etmek ve mücadele etmek gerekmektedir. Bir ülkede halkların ve inançların kendini var etmesi için emek, adalet ve özgürlük yolunun herkes için açılması gerekmektedir. **Bunlar gerçekleştiğinde insanlar hür, halklar eşit, inançlar özgür olacaktır.**

BARIŞ

“Ey iman edenler! Hepiniz birlikte, topluca barışa girin” (Bakara 208)

İslam; isminden de anlaşılacağı gibi barış demektir. Barış, İslam’ın insanlığa en büyük armağanıdır. Çünkü bütün elçiler karanlıklardan aydınlığa insanlığı çıkarmak için görevlendirilmişlerdir.

Din canın, malın, inancın, fikrin, aklın, neslin ve doğanın muhafazasını emreder ve bu değerleri yozlaştıracak her türlü saldırıya karşı mücadeleyi esas alır.

Bu değerler varlık aleminde ahenk içerisinde yaşamın teminatıdır. Evrensel anlamda da biz bu ahenge barış içinde yaşamak diyoruz.

İslam’dan önce Mekkeli müşriklerin kurduğu ve Hz. Muhammed’in, *“Bugün olsa yine içinde yer alırdım,”* dediği Hılfu’l-Fudûl (Erdemliler Konseyi) içinde yer alması, Medine’de Müslüman olmayan diğer topluluklarla imza altına aldığı Medine sözleşmesi ve **Hudeybiye’de Mekkelilerle barışın tesisi için her türlü olumsuz şartı kabul etmesi, barışın ne kadar önemli olduğunu göstermektedir.**

Allah; *“Ey insanlar! Şüphesiz sizi bir erkek ile bir dişiden yaratık, tanışasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık,”* *“Dillerinizin ve renklerinizin farklı oluşu, Allah’ın ayetlerindedir,”* diyerek, evrensel anlamda ahenk içinde birlikte yaşamamızı bize göstermiştir.

Oysa yüz yıllardır İslami oldukları düşünülen otoriter rejimler, adeta Allah ve Resulünün bu emirlerine meydan okurcasına tekçi, inkâr ve asimilasyon esasına dayanan bir sistemi halklara ve inançlara dayatmaktadırlar.

Örneğin Kürtlerin tarihsel olarak kendi topraklarında yaşadıkları mezalim, günümüzde dahi kendileri ile aynı dine inanan Müslümanlar tarafından onlara reva görülmüştür.

ADALET

“İnananlar! Allah için adaleti siz yerine getirin; bunun tanıkları da siz olun. Bir topluluğun düşmanlığı sizi adaletsizlik yapmaya sürüklemesin. Adaletli olun yapacağınız en iyi şey budur.” (Maide 8)

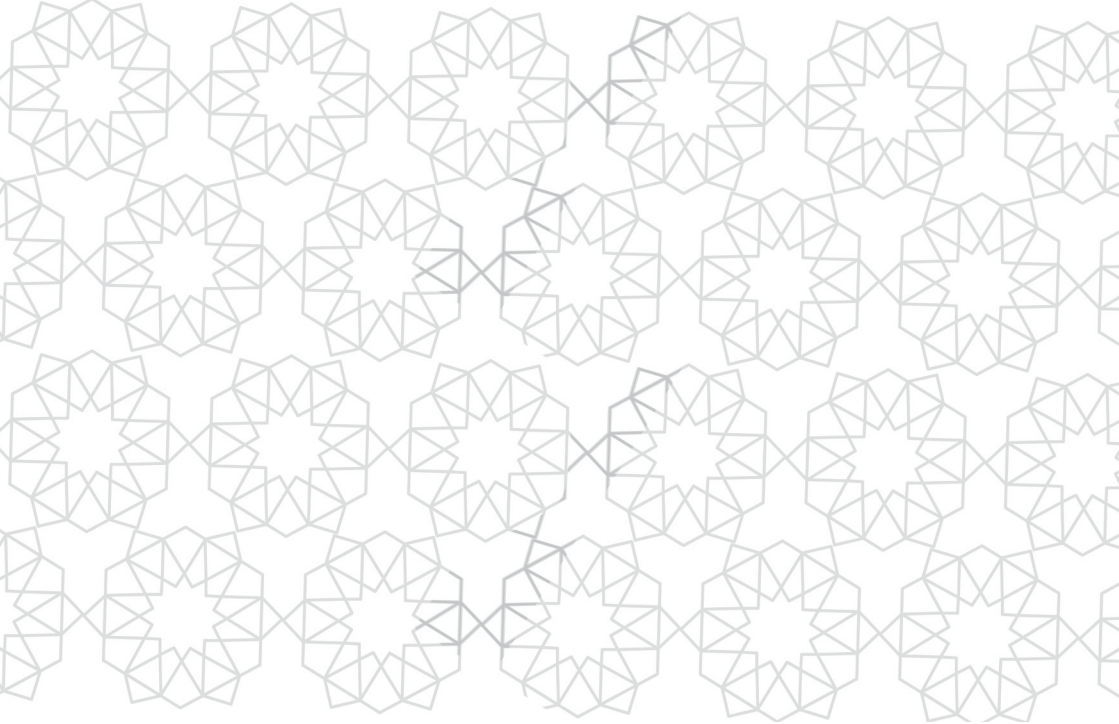
İslam açısından adalet, ahlaki, vicdani ve insani boyutları olan temel prensiplerden biridir. **Eşitlik esasına dayalı toplumsal inşa ancak ve ancak adalet bakış açısı ile gerçekleştirilebilir.**

İslam peygamberi Hz. Muhammed hayatı boyunca rızayı esas almış, asla inancını dayatmamıştır. Şu ayet bunun apaçık delilidir: “Onlar üzerinde zalim bir diktatör değilsin.” (Kâf/45)

Bugünün din adına davrandıklarını iddia eden zalim ve zorbalara uygulamalarına örnek; ceza evlerinde tutsakların karşı karşıya kaldıkları adaletsizliktir. Hasta tutsakların tahliye edilmemesi ve adeta cezaevlerinde ölüme terkedilmeleri, mevcut iktidarın adalet anlayışını bize göstermektedir. Yine Kürt gençlerine ait cenazelere saygısızlık yapılmasına, mezarların tahrip edilmesine, ölmüş bedenlere işkence edilmesine sessiz kalan, hatta onay veren bir icra kurumuna ‘İslami’ demek mümkün değildir. On kurşun sıkılarak öldürülen ve cenazesi çocuklarının gözleri önünde bir hafta sokakta bekletilen Taybet İnan’ın başına gelenler hiçbir dine, imana sığmaz.

Milyonlarca insanın konuştuğu Kürtçe ile vaaz ve hutbeyi yasaklayan, Kürtçe vaaz ve hutbe veya Kürtçe mevlit okuyan Kürt alimlerini tutuklayıp yargılayan, Kur'an mealinden başka Kürtçe bir yayını olmayan, matbu 44 ciltlik İslam Ansiklopedisinde Kürtler maddesini sumen altı eden bu kendinden menkul 'İslamcı iktidarın' yolu ile Hz. Muhammed'in yolu taban tabana zıt değil midir? Bugünkü İslamcılarının iktidarında insanların adalete olan güvenleri sarsılmıştır. Yaptıkları zulüm ve haksızlığı büründükleri din kisvesi ile saklayamazlar.

Hz. Muhammed'in yolunda olduklarını söyleyenlerin hem ülke içinde hem de ülke sınırları dışında zulüm ve savaş politikalarında ısrarcı olmaları, aslında onların kendi çıkarları için İslam'ın barış ve adalet ilkelerini nasıl da tersyüz ettiklerini göstermektedir.

Barışın tesis edilmediği, adaletin insanlar arasında eşit bir şekilde uygulanmadığı bir yerde, Müslümanlık'tan, İslam'dan ve insanlıktan bahsetmek mümkün değildir.

Adaletin gerçekleştirilmesi ve barışın tesis edilmesini ağırdan alan veya engelleyen kimseler, aslında Allah'ın kesin olan emirlerinin yeryüzünde hayata geçirilmesine engel olanlardır. Bu kimselere karşı mücadele edip mazlumların yanında yer almak her Müslümanın uymak zorunda olduğu ilahi bir emirdir.

KADIN

“İnanmış erkekler ve inanmış kadınlar da birbirlerinin samimi dostlarıdır/birbirlerini desteklerler.” (Tevbe 71)

İslam dini birçok konuda yenilikler getirmiştir. **Hz. Muhammed de o günün koşullarında radikal değişiklikler diyebileceğimiz bir dizi yenilikçi değişikliği hayata geçirmeyi başarmıştır.** Bu radikal değişikliklerden biri de kadın haklarıdır.

İslam öncesi Arap toplumlarında kadın erkekler için özel mülkiyet kapsamında idi ve miras olarak bırakılabiliyordu. İslam; *“İnanmış erkekler ve inanmış kadınlar da birbirlerinin samimi dostlarıdır/birbirlerini desteklerler,”* ilkesi ile bunu değiştirmiştir. Birçok ayette, kadın ve erkek birlikte zikredilerek, hak ve sorumluluklar açısından birbirlerine eşit oldukları vurgulanmıştır. Bu ayetler ışığında **İslam, kadınları konumlandırmada onlara; çalışma, mülkiyet, eğitim, miras, boşanma, çocukların velayeti dahil olmak üzere birçok hakkı getirmiştir.**

Hz. Muhammed kadın haklarını önemseyen ve destekleyen bir şahsiyet olmasına rağmen, mezheplerin kadına karşı şekilci tutumu kadın kimliğini adeta görünmez kılmıştır. **‘Cennet anaların ayağı altındadır’ hadisi, kadına verilmiş bir erkek ödülü şeklinde ters yüz edilerek, kadın; adeta yaşamdan koparılmıştır. Kadının gücü, kadının kimliği ve kadın hakları göz ardı edilerek erkek egemen zihniyet meşrulaştırılmıştır.** Günümüz Müslüman toplumlarına baktı-

ğımızda, İslam'ın getirdiği yeniliklerin, çoğunlukla uygulanmadığı görülmektedir: Kadınlar en temel haklarından mahrum bırakılarak zulme, ayrımcılığa ve şiddette maruz kalmışlardır. İslam'ın temel ilkeleri ile bağdaşmayan birçok konuda Hz. Muhammed'e atfedilen bazı dini metinler gerekçe gösterilerek onun, kadın hakları ile ilgili getirdiği yenilikler tersyüz edilmiştir. **Kadına karşı şiddetin meşrulaştırılması, kadın cinayetleri, çocuk yaşta evlilikler, kadınların eğitim haklarının engellenmesi gibi konular bu sorunlu dini metinlerle gerekçelendirilmiştir.**

HDP İslam Masası olarak kadına karşı uygulanan bu konumlandırmanın İslami olmadığını ilan ediyoruz. Kadın kimliği görünmez kılınmaz! Bunun, İslam'a karşı büyük bir haksızlık olduğuna inanıyor ve ilan ediyoruz.

EMEK

“İnsan için emeği esastır” (Necm 39)

İslam, emeğin sömürüsüne karşı bütün haksızlıklara savaş açmıştır. İşçinin refahını ve çalıştığı için karşılığını adil bir şekilde almasını önemseyen İslam dini işverene, işçinin emeğinin karşılığını zamanında ve yeterli düzeyde vermesi noktasında büyük sorumluluklar yüklemektedir. **Hz. Muhammed emeği esas alarak ‘işçinin hakkının, alın teri kurumadan verilmesini’ emretmiştir.** Bu konuda hakkaniyetli davranılması gerektiğini vurgulamıştır.

İslam'ın iki ana kaynağı olan Kur'an ve sünnet; emek ve üretim konusunda zaman ve zeminin ihtiyaçlarını karşılayacak özelliklere sahiptir. Kur'an şu ayetle tekelci sermayenin tehlikesine dikkat çekmektedir; *“Öyle ki bu mallar ve servet sizden sadece zengin olanlar arasında dönüp dolaşmasın.”* (Haşr 7) Oysa yaşadığımız topraklarda, İslam adına hüküm sürdüklerini iddia edenlerin bize bıraktığı miras; zenginlerin alabildiğince zengin olduğu, fakir ve emekçilerin de alabildiğince fakirleştikleri bir dü-

zen mevcut. Hakça olmayan bu sömürü ve israf düzenini, saraylarda yaşayanların israf ve şatafatını, iktidar sahiplerinin lüks yaşantılarını ve zenginlerin debdebeli hayatlarını görmezden gelen Diyanet İşleri Başkanlığı ve benzeri dini cemaat ve şahsiyetlerin, yoksul halkın haklarını değil de muktedirleri koruyan kollayan fetvaları, sabır ve şükür telkinleri, tüm yurttaşların vicdanlarını yaralamış, dini değerlere zarar vermiştir. İslam dinin açık emirlerine ters düşen bu fetvalar kamu kaynaklarının belli zümrelere aktarılmasına olanak sağlamış ve siyasal iktidarların güç ve sermaye kontrolünü ele geçirmesini meşrulaştırmıştır.

Hız Muhammed'in ortaya koyduğu "Komşusu açken tok yatan bizden değildir" ilkesi, maalesef bu günkü iktidarların yaptığı gibi, sadece ihtiyaç sahiplerine bir tas çorba, iki paket makarna ve birkaç torba kömür olarak algılanmaktadır. Oysa peygamberin bu anlamlı sözü, emeğin karşılığının hakça verilmesi, zenginlik ve refahın toplumun tüm kesimlerine yaygınlaştırılması olarak algılanmalıdır. Vatandaşını sürekli kendisine ve başkalarına muhtaç bırakan bir sistem hakkaniyetli ve adil olamaz. Hakkaniyetli ve adil olamayan da ilahi olamaz.

HDP İslam Masası olarak baskıcı otoriter rejimlerin İslam dinini kendi iktidarları için kutsal bir şemsiyeye dönüştürmesini teşhir edip halkımıza dini doğruları olduğu gibi aktarmakta kararlıyız. İslam dini hiçbir zaman sömürü düzenini, ötekileştirmeyi, baskıcı iktidarları ve asimilasyonu hoş görmemiştir.

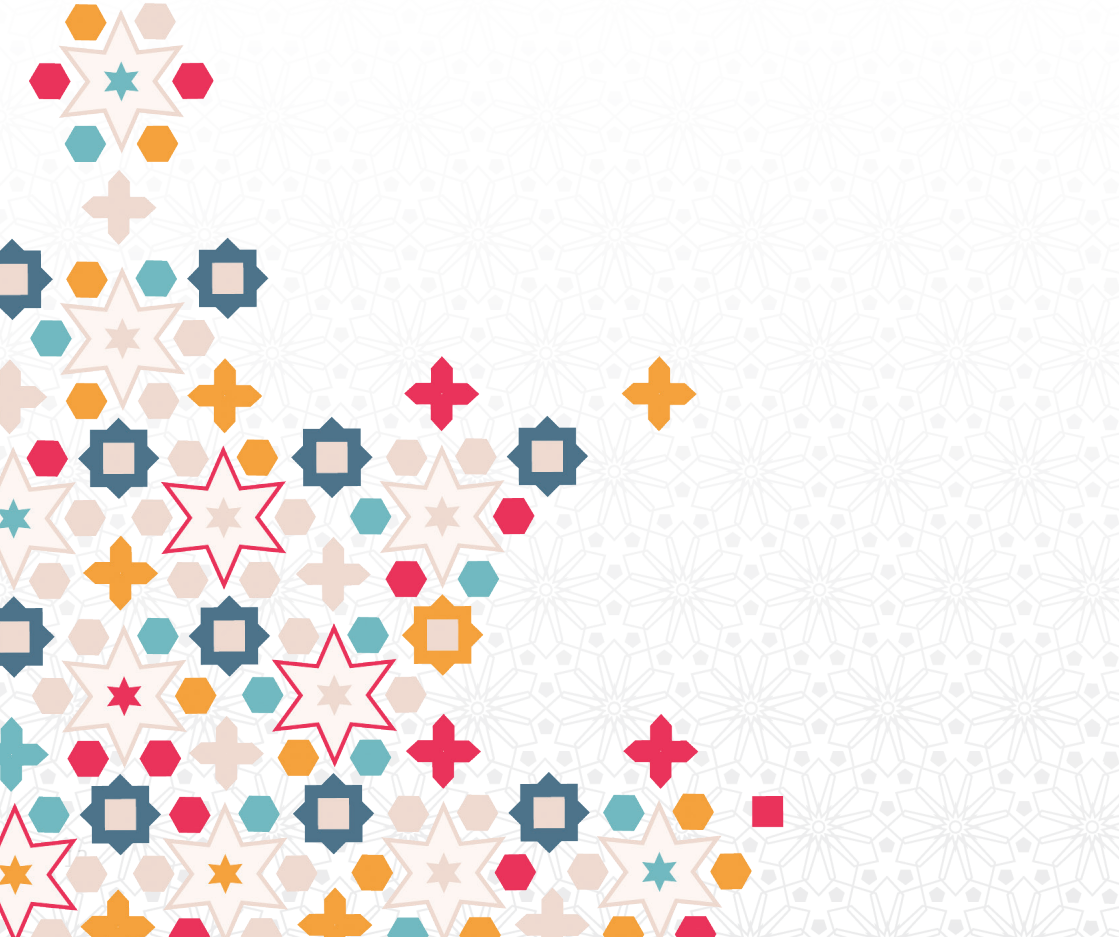
Ancak günümüzde başta Diyanet İşleri Başkanlığı olmak üzere, iktidarla bütünleşen birçok dini yapı, devletin zulüm ve asimilasyon politikalarına meşruiyet kazandırmak için fetvalar verip açıklamalar yapmaktadırlar. Oysa **İslam tarihine baktığımızda Ehlibeyt başta olmak üzere tüm mezhep imamaları saray halifelerinin kadılık tekliflerini ret ettikleri için zindanlara atılıp işkenceye maruz kalmışlardır.** Hanefi mezhebinin kurucusu Ebu Hanife Abbasi halifesi Mansur'un Bağdat kadılık görevini ret ettiği için halife tarafından hapse atılmış, işkenceye maruz kalmış, sonunda da zehirlenerek öldürülmüştür. Nitekim İslam alimlerine atfedilen, **"Sultan sofrasına oturan âlim'in fetvasına itibar edilmez,"** sözü bu hakikatin bir sonucudur. Bu hakikatten daha anlamlısı ikinci halife Ömer'in hutbesine dairdir.

Ömer; **"Ey mü'minler, beni dinleyin ve bana itaat edin!"** diye hutbe okumaya başladığında, onu dinleyenlerden biri ayağa kalkıp; **"Üzerindeki elbisenin hesabını vermedikçe biz seni dinlemeyiz ve sana itaat etmeyiz,"** diye tepki göstermiştir. Halife Ömer, oğlu Abdullah'ı kaldırarak, ikisine ait olan kumaştan elbisesini diktirdiğini arkadaşlarına açıklamak zorunda kalmıştır.

Devletin her türlü hukuksuzluđuna fetva arayan, barışın müjdesi olarak vahiy edilen Fetih suresini işgal için gerekçe kılınan, Kur'an ayetlerini ve diđer dini metinleri tersyüz ederek vaaz ve hutbelerde okutmakta beis görmeyen iktidar fetvacılarının görüşlerine itibar edile bilir mi?

İtibardan tasarruf etmeyen müsriflere sözü olmayanların yoksul halk tabakalarına sabrı telkin etmeleri ikiyüzlüktür. İslam tarihinin direnişçi kahramanı Ebu Zer; **“Bir gün aç kalıp da kılıcını çekerek iktidara isyan etmeyen Müslümana şaşarım,”** diyerek yol göstericiliđini ölümsüzleştirmiştir.

DI İSLAMÊ DE **KED, AŞTÎ Û** **EDALET**

Partiya me li ser xaka ku em dijîn li dijî feraseta înkâr, yekperestî û bişaftinê ye û nasname, ziman, çand û wekheviya baweriyê ya hemû gelan diparêze.

Partiya me dixwaze ku zextên li ser simbolên baweriyên bi dawî bibin û her kes karibe bawerî û îbadetên xwe li gor wijdana xwe hilbijêre.

Partiya me hewl dide ku karên dîn û dewletê ji hev cihê bike, derfetên xweîfadekirinê hem ji bo kesên bawer dikin û hem jî bawer nakin ava bike û ji bo avakirina laîkîtiyeke azadîxwaz û wekhev têkoşîn dike. Ev hewldan di heman demê de dê baweriyên Misilmanan jî ji bin tekela dewletê xilas bike û bihêle ku Misilman bi awayekî azad baweriyên xwe bijîn.

(Ji programa partiyê)

Di dîroka mirovahiyê de lêgerîna aşî, edelat, ked û azadiyê qet neqediyaye. Di dîrokê de gelek kesan ji bo vê yekê li ber xwe dane û têkoşîn kirine.

Herêma Mezopotamya-Derya Spî û erdnîgariya Anatolyayê ji têkoşîna pêxemberan re şahidî kiriye. **Em dizanin ku ji Hz. Îbrahîm heta Hz. Mihemed ji pêxemberan heta şopdarên wan ji bo aşî, edalet, ked û azadiyê gelek bedel dane.** Gotinên me yên aşî, edalet, ked û azadiyê xwe dispêre 12 Belgeyên Mafê Mirovan ên Bingehîn. Dema em van belgeyan lêkolîn dikin, em dibînin ku di navbera armanc û nirxên wan û metnên ku ji aliyê pêxemberan ve hatine ragihandin de xal û esasên hevpar hene.

Bo nimûne di metnên Tevrat, Încîl û Quranê de dibêje ku ked nirxekî pîroz e, aşî û edalet jî fermanên sereke yên Xweda ne. Di Quranê de tê gotin ku *'Ji bo însanan ji bilî keda wî tu tişt tune'*. **Li gorî Quranê tu tişt ji kedê binirxtir nîne.** Dîsa di Quranê de emrê sereke edalet e. Her hefte di xutbeyên îne de ev tişt tê xwendin: *"Xweda şîreta edalet, qencî û alîkariyê dike û emelên nebaş, xirabî û zordariyê qedexe dike. Hêvî dikin hûn ders û îbretê ji van gotinan bigirin."*

Her wiha Quranê li Mekkeyê cara yekemîn banga azadkirina kolyan kir. Têkoşîna wekhevîyê di navbera kole û xwediyê wan de da destpêkirin. Ji bo ku hem mafê jiyane hem jî mafê şeref û rûmetê were parastin di hemû ol û bawerîyan de kuştin, dizî, şiltaxî hatiye heramkirin. **Mafê her kesî heye ku zerarê nebîne, heke zerar dîtibe divê mafê wî bê tezmînkirin û parastina şexsiyet, malbat, zimanê dayikê, çand, welat û nirxên gel xwe di hemû pirtûkên pîroz de hatiye diyarkirin û misogerkirin.**

Mixabin diyarkirina van xalan a di metnan de têrê nekiriye. Ji ber wê divê ji bo parastina van xalan ked û têkoşîn jî hebe. Ji bo di welatekî de ev maf û bawerî bîna parastin divê ji her kesî re rêya ked, edalet û azadiyê bê vekirin. Dema ku ev rê hatin vekirin dê her kes rizgar û wekhev be û dê bawerî azad bin.

AŞTÎ

“Ey bawermendno! Hûn tev bi hev re, bi komî têkevin aştiyê” (Beqere 208)

Îslam, weke ji navê wê jî diyar dibe tê wateya aştiyê. Aştî diyariya herî mezin a Îslamê ye ji bo mirovahiyê. Lewra hemû qasid ji bo ku mirovahiyê ji taritîyê derxînin ronahiyê hatine wezîfedarkirin.

Ol parastina can, mal, bawerî, fikir, mejî, nifş û xwezayê emir dike û li hemberî her cure êriş û tehdîdên li ser van nirxan, têkoşînê li ser mirovan ferz dike. Ev nirx di alema heyînê û di nav ahengê de temînata jiyane ne. Di wateya gerdûnê de jî em ji vê ahengê re dibêjin jiyîna di nav aştiyê de.

Hiz Mihemed jî di nav **Hîlful-Fudûlê (Desteya Dilpakan)** de ku beriya Îslamê ji hêla muşrikên Mekkeyê ve hatiye damezrandin cih girtiye û pêxember ji bo vê desteyê gotiye *“Ger îro ba min dê dîsa tê de cih bigirta.”* **Dîsa Hz. Mihemed Peymana Medîneyê bi civakên din ên ne-Misilman ên Medîneyê re îmze kiriye û li Hudeybiyê ji bo avakirina aştiya bi Mekkeyîyan re qebûl kiriye. Ev yek di her şert û mercên neyînê de jî giringiya aştiyê gelek baş nişan dide.**

Xwedê gotiye; *“ey mirovno! Bêşik, me hûn ji nêr û mêyekê xuliqandiye, ji bo hûn hev nas bikin me hûn kirine qewm û qebîle”, “cudahiya ziman û rengê we, ji ayetên Xwedê ne”* û nişanê me daye ku em çawa em ê li gorî prensîbên gerdûnê di nav ahengê de bi hev re bijîn.

Lê rejîmên otorîter ên ku bi sedsalan weke Îslamî dihatin qebûlkirin, li dijî fermanên Xwedê û Resûlê wî derdikevin û dixwazin pergalê yekperestî, înkâr û asîmîlasyonê li ser gel û baweriyên ferz bikin. **Stemakariya ku Kurdan di dîrokê de li ser xaka xwe dîtine, îro jî ji hêla Misilmanên ku ji heman olê bawer dikin ve ji wan re rewşa hatiye dîtin.**

EDALET

“Ey bawermendno! Ji bo Xwedê edaletê hûn bi pêk bînin û bibin şahidên vê yekê. Bila dijminatîya we ya li hemberî civakê nehêle ku hûn bêedaletiyê bikin. Adil bin, tiştê herî baş ku hûn bikin ev e.” (Maîde 8).

Li gorî Îslamê, edalet, yek ji prensîbên bingehîn e ku pîvanên wê yê exlaqî, wijdanî û însanî hene. Civakeke yeksan ancax dikare li ser esasê edaletê bê avakirin.

Pêxemberê Îslamê **Hz. Mihemed di jiyana xwe de her tim ‘eşq û rîza-ya mirovan esas girtiye û tu carî bawerîya xwe li ser kesî ferz nekiriye.** Ev ayet delîla vê ya zelal e. *“Tu li ser wan dîktatorekî zalim nînî.”* (Qaf/45)

Bo nimûne îro li zindanan gelek girtî bi bêedaletiyê re rûbirû hatine hiştin û ev yek jî emelên zalim û zordarên îro yê ku dibêjin em li ser navê dîn hereket dikin nîşan dide. Îro girtiyên nexweş nayên berdan û girtî bi mirinê re rûbirû hatine hiştin. Ev muamele jî feraseta edaletê ya desthilatdaran nîşanî me dide. Dîsa bêrêzî li cenazeyên ciwanên Kurd tê kirin, gor û mezelen wan tê xerabkirin, îşkence li bedena miriyan tê kirin. **Lê saziyeke ku ji vê bêedaletiyê re bêdeng bimîne çawa dikare bibe saziyeke “Îslamî”?**

Tiştê ku hat serê Taybet Înanê ku bi deh guleyan hat qetilkirin û cenazeya wê hefteyekê li kolanan li ber çavên zarokên wê hat hiştin di tu dîn û baweriyê de tune ye.

Ev 'desthilatîya Îslamî' îro wez û xutbeya bi Kurdî qedexe dike zimanê Kurdî zimanê bi milyonan kesan e. Alimên Kurd ên ku wez û xutbe yan jî mewlûdên bi Kurdî xwendine digire, hikman li wan dike. Di Ansîklopediya Îslamê ya 44 cildên wê hene de navê Kurdan ji wê derê

derdixê an sansûr dîke û ji bilî meala Quranê weşaneke wê ya dîn a bi Kurdî tune. Gelo rêya ew kesên ku vê yekê dikin û rêya Hz. Mihemed çawa dikare bibe eynî rê?

Di Quranê de dibêje *“Cudahiya ziman û çermên we, ji ayeta Xweda ye”* û *“ji bo ku hûn hev nas bikin me hûn wek millet û qewm xuliqand”*. Lê em îro dibînin ku zihniyeta yekparêz van emr û fermanên Xweda jî nas nake. Ma ev çawa dikarin bibin Misilman? Helbet nikarin bibin...

Di bin desthilatdariya Îslamiyên îro de baweriya mirovan a bi edaletê hatiye hejandin. Nikarin zilm û neheqîya ku kirine di bin navê dîn de ku li xwe pêçane bidin veşartin. Israra van kesên ku dibêjin em li ser rêya Hz. Mihammed in a di polîtîkayên zilm û şerî de ku li hundir û derveyê welêt pêk tînin, ya rastî nîşan dide ku ew ji bo berjewendiyên xwe qaîdeyên Îslamî yên aştî û edaletê çawa pûç û berovajî dikin.

Li cihekî ku aştî pêk neyê û edalet di nav mirovan de neyê avakirin ne mimkun e ku mirov behsa Misilmantî, Îslam û mirovahiyê bike. **Kesên ku pêkanîna edaletê û sazkirina aştîyê dereng dihêlin an jî asteng dikin, ya rast ew ên ku li ber ketina jîyanê ya fermanên Xwedê ya li ser rûyê erdê astengkar in.** Têkoşîna li hemberî van mirovan û piştgirî û piştevaniya mezlûman, fermaneke Xwedê ye ku her Mislîman mecbûr e ku riayetê vê bike.

JIN

Me hûn ji mêr û jinekê xuliqandin. Me hûn wek millet û qewm cuda kir ji bo ku hûn esl û fêslê xwe ne ji bo pesnê xwe bidin lê ji bo hevdu nas bikin û ji hev hez bikin. (Hucurât 13)

Dînê Îslamê di gelek mijaran de feraseteke nû bi xwe re aniye. **Hz. Mihemed jî dikaribû li gorî şert û mercên wê demê gelek guhertinên radîkal û erênî pêk bîne. Yek ji van guhertinên radîkal jî pirsgirêka jînan bû.**

Di civaka Ereban ya beriya Îslamê de, jin ji bo mêran milkê taybet bû û dikaribû bihata mîraskirin. Îslamiyetê bi prensîba; “*Mêr û jinên bawermend jî dostên hev in/piştgiriya hev dikin*” dikaribû guhertinê bike. Di gelek ayetan de behsa jin û mêr bi hev re hatiye kirin û bal hatiye kişandin ku ew di warê maf û erkan yeksan û wekhev in. Di ronahiya van ayetan de em dibînin ku Îslamê ji bo jinan di warê kar, milk, perwerde, mîras, hevberdan, xwedîkirina zarokan, gelek maf destnîşan kirine.

Hz. Mihemed wekî kesayetekî gelek giringî dida mafên jinan, lê helwest û nêzikatiya mezheban a li hemberî jinan, nasnameya jinan veşart û fetisand. Hedîsa şerîf ya ku dibêje ‘Bihuşt di bin lingên dayikan de ye’ berevajî kirine û ev yek wekî xelata mêran ji bo jinan hatiye dayîn berovajî kirine û jin ji jîyanê bi dûr xistine.

Heta niha her tim hêza jinan, nasnameya jinan û mafên jinan hatiye piştguhkirin û zihniyeta serdest a mêr xwe bi awayî rewa kiriye. Dema

em li civakên îro yê Misilman dinihêrin, em dibînin ku wan nûjeniyên ku Îslamê anîbûn piştguh kirine. Jin ji mafên xwe yê herî bingehîn bêpar hatine hiştin û rastî zext, cudakarî û tundiyê tên. **Di gelek mijarên de bi esasên Îslamê re li hev nakin, û îşaretê Hz. Mihemed û hin riwayetan dikin û nûjeniyên ku wî ji bo mafên jinan anîbûn nabînin.** Pirsgirêkên weke rewakirina şîdeta li ser jinan, kuştina jinan, zewaca zarokan, astengkirina mafê perwerdehiya jinan bi van metnên dînî yê ne fesîh rewa dibînin.

Weke Maseya Îslamê ya HDP'ê em diyar dikin ku ev helwest û nêzikatiya li hemberî jinan ne Îslamî ye. Em di wê baweriyê de ne û diyar dikin ku îro nasnameya jinan nayê dîtin û qebûlkirin û ev di serî de li dijî Îslamê neheqiyê mezin e.

KED

"Ji bo mirovan, tiştê esas ked e" (Necm 39)

Îslamê li hemberî kedxwarî û hemû neheqiyên şer îlan kiriye. Dîne Îslamê giringiyê mezin dide xweşî û kamiraniya karkeran û ji bo ku kedkar di wextê xwe de û heqên xwe bidest bixin, berpirsiyariyên mezin li ser xwediyê kar ferz dike. **Hz. Mihemed ferman daye ku li ser kedê, berî ku xwêdana karkeran ziwa bibe divê mafê wan bê dayîn.** Di meseleya kedê de bal kişandiyê ser heqî û edaletê.

Quran û sinet ku du çavkaniyên sereke yê Îslamê ne, wek gelek mijarên din, dikare di warê ked û hilberînê de jî bibe bingehê. Quran bi

vê ayetê balê dikişîne ser xeteriya sermadaran; "*Divê bi ev mal û serwet tenê di nav dewlemendan de belav nebe.*" (Haşr 7)

Lê belê di vê cografiyaya ku em lê dijîn, mîrateya ku kesê li ser navê Îslamê desthilatdariyê dikin ji me re hiştiye ev e; Îro li ser rûyê dinyayê dewlemend zêdetir dewlemend dibin, feqîr û karker jî zêdetir feqîr dibin.

Serokatiya Karûbarên Dînî û cemaet û kesayetiyên dînî yên mîna wan, vê pergala ne rewya ya îstismar û îsrafkirinê, zêdegavî û pozbîlîndiya kesên ku di qesran de dijîn û jiyana xweş a desthilatdaran, piştşûguh dikin, wan nabînin. **Ew li şûna mafê feqîran naparêzin û bi fetwe û spasiyên xwe ji vê pergala desthilatdaran re xizmetê dikin û wijdana welatîyan diêşînin, zirarê didin nixê dînî.**

Ev fetwayan li hemberî fermanên aşkera yên dînê Îslamê ne û îmkana veguheştina çavkaniyên giştî ji bo hin koman û desteserkirina deshilatî û sermayeyê ji bo hêzên siyasî rewya dikin.

Prensîba "Cîranê kê birçî be û ew têr raketibe, ew ne ji me ye" ya ku ji aliyê Hz. Mihemed ve hatî destnîşankirin mixabin wek hikûmetên îro dikin, wekî tasek şorbe, du pakêt meqarne û çend kîsikên komirê yên herî xirab tenê ji bo kesên hewcedar, tê dîtin. Lê belê divê ev gotina pêxember a watedar wek berdêla ked û dayîna adilane û belavkirina serwet û refahê ji hemû beşên civakê re bê dîtin. Sîstema ku her tim welatîyên xwe bi xwe û yên din ve girêdayî bihêle, nikare adil be. Yê ku nikaribe adil be, nikare Xwedayî be jî.

Maseya Îslamê ya HDP'ê bi biryar e ku rejîmên otorîter ên zordest ku dînê Îslamê ji bo berjewendiyên xwe îstismar dike teşhîr bike û rastiya dînê pîroz ji gelê xwe re ragihîne. Dînê Îslamê tu carî nebûye pergala mêtîngerî, cudakarî û bişaftinê.

Lê îro di serî de DÎB û gelek pêkhatiyên dînî yên ketine bin banê dewletê ji bo ku polîtîkayên bişaftin û zilmê rewya bikin fetwayan didin. **Jixwe dema ku mirov li dîroka Îslamiyetê dinihêre di serî de Ehlibeyt û hemû meleyên mezheban ji ber ku pêşniyazên qadîtiyê yên xelîfeyên**

qesra red kirine, loma ketine zindanan. Damezrînerê mezheba Henî-
fiyan ji ber ku pêşniyaza qadîtiyê ya Xelîfe Mansûr yê Ebasiyan red
kir hat girtin, îşkence dît û di dawiyê de bi jehriyê hat kuştin. Gotina
'fetwaya alimên ku li ser sofreyê siltanan rûndinên nayê qebûlkin'
encama vê heqîqetê ye.

Her wiha xelîfeyê duyemîn Omer dema di xutbeyê de bang dike û
dibêje 'Kesên bawermend min guhdar bikin û îtaet bikin' li pey gotina
wî kesek radibe û dibê 'heta ku tu hesabê kincên ser xwe nedî bawer
û îtaet nakin.' Li ser vê bersivê Xelîfe Omer neçar dimîne ku kurê xwe
Abdullah rake û pê bide isbatkirin ku kincên wî ji qumaşên aîdî wan
herduyan hatiye dirûtin.

**Mirov çawa dikare ji wan aliman bawer bike ku ji bo hemû bê-
hiqûqiyên dewletê fetwayan dide û sureya Fetîh a ku ji bo aşîyê hatiye
ragihandin wek hinceta dagirkirinê nîşan dide û hemû metnên dînî pûç
û berovajî dike?** Kesên ku nikarin tiştêkî ji îsrafa desthilatîyê re bibêjin
lê ji gel re dibêjin sebir û şikir bikin durû ne. Serhildêrê dîroka Îslamê
Ebû Zer bi vê gotina xwe di vê mijarê de çarçoveyê zelal nîşan daye:
Mumînê ku rojekê birçî bimîne lê bi şûra xwe serî li hemberî desthilat-
daran raneke, min gelek matmayî dihêle.

السلام والعدالة
والعمل
في الاسلام

HDP

Halklar ve
İnançlar Komisyonu

يدافع حزبنا عن المساواة بين جميع الشعوب
والهويات واللغات والثقافات والمعتقدات
والعيش بحرية وتطوير نفسه ضد نظام
السيادة الأحادي والإنكاري والاستيعابي،
الذي يتعارض مع النسيج الاجتماعي
والتاريخي لجميع الشعوب التي تعيش
في الأراضي التي نعيش عليها.
كما يدعو حزبنا إلى وضع حد لجميع
أنواع الاضطهاد على المعتقدات
والعبادات وتركها لضمائر المؤمنين واختياراتهم.
و يناضل حزبنا من أجل فصل الشؤون
الدينية عن شؤون الدولة وخلق الفرص
لجميع المؤمنين وغير المؤمنين للتعبير
عن أنفسهم بحرية تامة. و يناضل من أجل
علمانية حرة و متساوية. ويعني هذا أيضًا
نضال المسلمين جميعاً لتحرير معتقداتهم
من احتكار الدولة والتحرر ومزاولة معتقداتهم كما يحلو لهم.
(من برنامج الحزب)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لم ينته البحث عن السلام والعدالة والعمل والحرية في العالم البشري في أي فترة من فترات التاريخ. والتاريخ مليء بمن حاربوا وقاوموا لتحقيق ذلك. وشهد حوض بلاد الرافدين والبحر الأبيض المتوسط ومنطقة الأناضول صراع الأنبياء الذين نعرفهم جيدًا. وبدءاً من سيدنا إبراهيم عليه السلام إلى سيدنا محمد صلى الله عليه وسلم في تلك المرحلة نعلم أن الأنبياء وأتباعهم تحملوا الكثير من المصاعب وقدموا تضحيات كثيرة من أجل السلام والعدالة والعمل والحرية.

وفي عصرنا يتم التعامل مع خطابات السلام والعدالة والعمل والحرية في إطار وثيقة أساسية لحقوق الإنسان الإثنى عشر. وعند فحص هذه الوثائق يرى نقاط مشتركة بين نصوص الوحي الذي جاء بها الأنبياء في العصور القديمة من حيث الهدف والقيم.

وعلى سبيل المثال تنص جميع النصوص والمعتقدات الدينية وخاصة التوراة والإنجيل والقرآن على أن العمل قيمة مقدسة وأن السلام والعدالة هما أوامر الله الرئيسية.

وكذلك يُعلن العمل على أنه القيمة الإنسانية الوحيدة بقوله تعالى في القرآن الكريم { **وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى...** } وفقا لذلك فإن العمل او عرق الجبين يوصف بأنه أعظم قيمة للإنسان.

وكذلك فإن العدل هو بلا شك من الأوامر الأساسية المذكورة في القرآن الكريم. كما يقول الله تعالى في الآية التالية التي تُقرأ في خطبة الجمعة من كل أسبوع {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ...}

وأيضاً دعى القرآن بالدعوة إلى "حرية العبيد" وبدأ النضال لسد الفجوة بين العبيد واسبادهم وجعل حقوقهم متساوية مع حقوق الآخرين.

ويُحرم القتل والسرقة والقتل في جميع الأديان والمعتقدات من أجل صيانة شرف الناس وكرامتهم مع حقهم في الحياة. وتضمن جميع الكتب المقدسة أن لا يتضرر أحد وإذا تضرر فإنه يعوض ولا يجوز إلحاق الأذى بأي شخص وفي حال تعرضه للإيذاء أو للاقتراء، ويحمي كل شخص عمله وعائلته ولغته الأم وثقافته ووطنه وشعبه. ولكن لا يكف ضمانات نصوص الكتابية فقط. بل يتطلب ذلك الجهد والنضال من أجل تلك الضمانات. ولتعارف الشعوب والمعتقدات في بلد ما يجب فتح الطريق إلى العمل والعدالة والحرية للجميع وعندما يتم تحقيق ذلك سيكون الناس أحراراً وستكون الشعوب متساوية والمعتقدات حرة.

السلام

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السَّلَامِ كَافَّةً ... }

الإسلام - كما يفهم من الاسم - يعني السلام والسلام هو أعظم هدية الإسلام للبشرية. لأن جميع الأنبياء والرسل قد كُلفوا بإخراج البشرية من الظلمات إلى النور. ويأمر الدين الإسلامي بالحفاظ على الحياة والممتلكات والمعتقدات والأفكار والعقل والأنساب والطبيعة، ويقوم على النضال ضد جميع أنواع الهجمات التي من شأنها إفساد هذه القيم. هذه القيم هي ضمانات الحياة في ونام في العالم و نسمي هذا الانسجام العيش في سلام معاً.

عندما نخوض في تعاليم الإسلام نرى أهمية السلام لدى المسلمين عن طريق قبولهم صلح الحديبية بالرغم من أن شروط الصلح لم تكن في صالحهم ووثيقة المدينة المنورة وحديث الرسول صلى الله عليه والسلام عن حلف الفضول الذي أسسه مشركو مكة قبل الإسلام حيث قال الرسول (ص) ولو دعيت به لأجبت.

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ... }

{ وَاخْتَلَفُ الْأَسْبَاتِ وَالْوَأْنِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ... }

هذه الآيات أظهرت لنا أنه يمكننا العيش معاً في ونام بالمعنى العالمي، لكن الأنظمة الإسلامية الاستبدادية تفرض منذ قرون نظاماً قائماً على المبادئ عقلية أحادية والإنكار وتذويب الشعوب والمعتقدات متحدياً لأوامر الله ورسوله. إن المظالم الفظائع التي عانى منها الأكراد تاريخياً في أراضيهم اعتبرها المسلمون الذين يؤمنون بنفس الدين مباحاً حتى اليوم.

العدالة

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۗ اْعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ }

العدل من وجهة نظر الإسلام هو أحد المبادئ الأساسية ذات الأبعاد الأخلاقية والوجدانية والإنسانية. ولا يمكن تحقيق البنية الاجتماعية القائمة على المساواة إلا من منظور العدالة.

إن نبي الإسلام محمد(ص) كان متسامحاً طوال حياته مع المعتقدات الأخرى ولم يفرض اعتقاده على أحد أبداً وآية { وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ } دليل واضح على ذلك.

إن الظلم الذي يواجهه السجناء في السجون في يومنا هذا هو مثال واضح على ممارسات الظلمة والطغاة الذين يدعون العمل باسم الدين. فإن حقيقة عدم إطلاق سراح السجناء المرضى الذين تركوا للموت في السجون تبين لنا مدى فهم الحكومة الحالية للعدالة. وكذلك لا يمكن وصف المؤسسة التنفيذية الساكنة والموافقة على عدم احترام جنازات الشباب الكردي وتدمير القبور وتعذيب الجثث "إسلامية". وما حدث للأُم طيبة إنان التي قُتلت بعشر رصاصات وتركت جثتها في الشارع لمدة أسبوع أمام عيون أطفالها لا تنسجم مع أي دين أو عقيدة.

ألا يتعارض نهج سيدنا محمد (ص) مع نهج هذا النظام الذي يدعي إسلام والذي يقوم بمنع إلقاء الخطب والمواعظ باللغة الكردية التي يتحدث بها ملايين الأشخاص ويقوم باعتقال ومقاضاة العلماء الأكراد الذين يقومون بإلقاء الخطب والمواعظ والمولد النبوي باللغة الكردية. وكذلك لم يرد ذكر الأكراد في الموسوعة

الإسلامية المطبوعة و المكونة من أربعة وأربعين مجلدًا لرئاسة الشؤون الدينية
ولا يوجد منشور باللغة الكردية سوى ترجمة القرآن الكريم.

لقد نزعزت ثقة الناس في العدالة في ظل حكم الإسلاميين اليوم. و لا يمكنهم
إخفاء قسوتهم وظلمهم تحت ستار الدين. إن إصرار هؤلاء الذين يقولون إنهم
يسيرون على طريق سيدنا محمد(ص) في سياسات القمع والحرب في داخل
حدود البلد وخارجها يظهر كيفية قبولهم فعليًا المبادئ الإسلامية للسلام والعدالة
رأساً على عقب من أجل مصلحتهم فقط.

لا يمكن الحديث عن المسلمين والإسلام والإنسانية في مكان لا يقوم فيه السلام ولا
يتم تطبيق العدل على قدم المساواة بين الناس.

ومن يببئ أو يعيق تحقيق العدل وإحلال السلام فهو في الواقع مانع لتحقيق أوامر
الله على الأرض، إن النضال ضد هؤلاء الناس والوقوف إلى جانب المظلومين أمر
إلهي يجب على كل مسلم أن يطبعه.

المرأة

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا }

جلب دين الإسلام ابتكارات في العديد من الموضوعات، ونجح سيدنا محمد (ص) في إحداث سلسلة من التغييرات الإيجابية التي يمكن أن نسميها تغييرات جذرية في ظروف تلك الأيام. و أحد من هذه التغييرات الجذرية هي قضية المرأة.

وكانت المرأة في المجتمعات العربية قبل الإسلام ملكية خاصة للرجال قابلة

للتوريث. إن دين الإسلام غير هذا الواقع بقوله تعالى

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ و في كثير من الآيات القرآنية ورد

ذكر الرجال والنساء معًا وتؤكد على أنهم متساوون في الحقوق والواجبات. وفي ضوء هذه الآيات فإن الإسلام فيما يتعلق بمكانة المرأة قرر العديد من الحقوق بما في ذلك العمل والملكية والتعليم والميراث والطلاق وحضانة الأطفال.

على الرغم من تأييد و إهتمام سيدنا محمد (ص) بحقوق المرأة ودعمها إلا أن

الموقف الشكلي للمذاهب تجاه حقوق المرأة جعل الهوية الأنثوية غير مرئية في

العالم الإسلامي. حيث إن حديث الرسول (ص) **"الجنة تحت أقدام الأمهات"**

اعتبره كجائزة الرجل للمرأة، وبهذا المفهوم فإن المرأة تكاد تنقطع عن الحياة

تماماً. وتم السيطرة الشرعية على العقلية التي يهيمن عليها الذكور من خلال

تجاهل قوة المرأة وهويتها وحقوقها. وعندما ننظر إلى المجتمعات الإسلامية اليوم

يتم تجاهل الابتكارات التي جاء بها الإسلام. لقد حُرمت المرأة من أبسط حقوقها

وتعرضت للاضطهاد والتمييز والعنف. وقد تم تبرير بعض النصوص الدينية

المنسوبة إلى محمد (ص) في كثير من الأمور التي تتعارض مع أصول الإسلام،

وقلبت ابتكاراته في حقوق المرأة رأساً على عقب. لقد تبرر كثير من القضايا مثل

إضفاء الشرعية على العنف ضد المرأة وقتل النساء وتزويج الأطفال ومنع حقوق
تعليم المرأة من خلال المشاكل في النصوص الدينية.

وبوصفنا الطاولة الإسلامية لحزب الشعوب الديمقراطي، نعلن أن هذه المواقف
ضد المرأة ليست إسلامية و نحن نؤمن ونعلن أنه لا يمكن إخفاء هوية المرأة. وهذا
ظلم كبير ضد الإسلام في المقام الأول.

العمل

{ وَأَنْ تَيْسَرَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى }

لقد أعلن الإسلام الحرب ضد جميع أنواع المظالم والاستغلال القوي العاملة، إن دين الإسلام الذي يهتم برفاهية العامل والأجر العادل لعمله يفرض مسؤوليات كبيرة على أصحاب العمل من حيث منح العامل أجر عمله في الوقت المحدد وعلى مستوى كافٍ. واعتبر سيدنا محمد (ص) العمل أمراً أساسياً وأمر بإعطاء العامل حقه قبل أن يجف عرقه، وشدد على ضرورة المعاملة العادلة في هذا الصدد.

إن القرآن الكريم والسنة النبوية هما مصدران رئيسيان للإسلام ولهما ميزات لتلبية احتياجات الزمان والمكان في العمل والإنتاج كما هو الحال في العديد من القضايا الأخرى. وبلغت القرآن الانتباه إلى خطورة رأس المال الاحتكاري بالآية التالية { كَمْ لَا يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ } . ومع ذلك فإن الميراث الذي تركه لنا أولئك الذين يدعون أنهم يحكمون باسم الإسلام في المناطق الجغرافية التي نعيش فيها؛ هذه هي المناطق الجغرافية التي يصبح فيها الأغنياء أكثر غنى و الفقراء والعمال أكثر فقراً . إن الفتاوى واقتراحات الصبر والامتنان لرئاسة الشؤون الدينية وما يمثّلها من طوائف وشخصيات دينية تتجاهل هذا النظام الجائر من حيث الاستغلال والهدر والإسراف والأبهة لمن يعيشون في القصور والحياة الفخمة لمن هم في السلطة و حياة الأغنياء الفاخرة و تحمي الأثرياء لا الفقراء و تضر بضمائر المواطنين والقيم الدينية. إن هذه الفتاوى التي تتعارض مع الأوامر الواضحة للدين الإسلامي مكّنت من نقل الموارد العامة إلى مجموعات معينة وشرّعت استيلاء القوى السياسية على السلطة ورؤس الأموال.

إن مبدأ "من بات شبعان وجاره جائع ليس منا" الذي طرحه الرسول صلى الله عليه وسلم يُنظر إليه للأسف في يومنا الحالي على أنه وعاء من الحساء وعبوتين من المكرونة وبضعة أكياس من أسوأ الفحم فقط للمحتاجين كما تفعل حكومات اليوم ومع ذلك يجب أن يُنظر إلى هذه الحديث النبوي المهم على أنه أجر عادل للعمل ونشر الثروة والرفاهية لجميع شرائح المجتمع. لا يمكن أن يكون النظام منصفًا وعادلًا حيث يترك مواطنيه باستمرار محتاجين له وللآخرين والذي لا يكون عادلًا ومنصفًا لا يكون متدينًا.

وبوصفنا الطاولة الإسلامية لحزب الشعوب الديمقراطي نحن مصممون على فضح قيام الأنظمة الاستبدادية القمعية بتحويل الدين الإسلامي إلى مظلة مقدسة لسلطتها الخاصة ونقل الحقائق الدينية لشعبنا كما هي. لم يتسامح الدين الإسلامي أبدًا مع الاستغلال والتهميش والسلطات القمعية والاستيعاب.

نرى اليوم العديد من الهياكل الدينية المنضوية تحت الحكومة وخاصة رئاسة الشؤون الدينية تصدر فتاوى وتدلي بتصريحات لإضفاء الشرعية على سياسات القمع والاستيعاب التي تمارسها الدولة، ومع ذلك عندما ننظر إلى تاريخ الإسلام فإن جميع أئمة المذاهب وخاصة أهل البيت قد ألقى بهم في زنزانات وتعرضوا للتعذيب لرفضهم عروض خلفاء القصور ليصبحوا قضاة.

إن أبا حنيفة، مؤسس المذهب الحنفي سُجن من قبل الخليفة وتعرض للتعذيب وسمم في النهاية حتى الموت، لأنه رفض عرض الخليفة العباسي منصور تعيينه كقاضي في بغداد. والواقع أن القول المنسوب لعلماء المسلمين: "فتوى العالم الجالس على مائدة السلطان لا تحترم" هي نتيجة هذه الحقيقة. وأوضح من هذه الحقيقة الحوار الذي جرى بين الخليفة الثاني عمر وسلمان الفارسي حيث قال: (أيتها الناس! اسمعوا، وأطيعوا) حتى قاطعه سلمان الفارسي قائلاً: لا سمع لك علينا ولا طاعة يا عمر... من أين لك هذا الثوب؟ وتقول الرواية ندى عمر ابنه عبد الله وأقنع

سلمان الفارسي حين أخبره بأن طوله الفارع جعله يأخذ نصيب ابنه عبد الله، فقال سلمان: الآن لك السمع والطاعة.

هل نستطيع أن نعتد بهؤلاء الذين يفتنون للنظام الحاكم حيث يقومون بقلب معاني الآيات القرآنية والنصوص الدينية ولا يرون بأسا في ذلك ويبحثون عن فتاوي شرعية موافقة للحكومة كما قلبوا سبب نزول سورة الفتح التي هي في الأساس أوحى كيشرى للسلام بعد صلح الحديبية ولكنهم يعتبروها بشرى من أجل القتل والأحتلال. إنه نفاق لمن يقوم بالاسراف ولا يعدل عنه ويقوم اىصاء الصبر للمسلمين. وأبو ذر الغفاري بطل المقاومة في التاريخ الإسلامي خلد إرشاده بقوله: "عجبت لمن لم يجد قوت يومه ولم يخرج شاهرا سيفه" إنه نفاق لمن ممن لا ينصح المسرفين بل يوصى الصبر للفقراء.